ANUL VII. No. 2010. EDITIA A TREIA VINERI 21 OCTOMBRE 1894.

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREÏ LUNI
SI SE PLATESC TOT-D'A-UNA INAINTE

IN *Bucureştĭ* LA CASA ADMINISTRAŢIEÏ
DIN *Judeţe* şi *Streinătate* PRIN MANDATE POŞTALE
UN AN ÎN ŢARĂ 30 LEÏ; ÎN STREINĂTATE 50 LEÏ
ŞASE LUNÏ . . 15 » » » 25 »
TREÏ LUNÏ . . 8 » » » 13 »

Un numer in streinatate 20 bani
MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevĕrul

Să te fereştĭ Română de cuiŭ streịn în casă
V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
DIN *Bucureştĭ* şi *judeţe* SE PRIMESC *numaĭ la Administraţie*
DIN *Streinătate*, DIRECT LA ADMINISTRAŢIE ŞI *la toate oficiele de publicitate*
ANUNCIURÏ LA PAG. IV . . . . 0,30 b. linia
» » » III . . . . 2,— leĭ »
» » » II . . . . 3,— » »
INSERŢIELE ŞI RECLAMELE 3 LEÏ RÎNDUL.
La Paris, ZIARUL SE GĂSEŞTE DE VÎNZARE CU NUMERUL LA
Kioşcul No. 192, Boulev. St.-Germain

UN NUMER VECHIU 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
PASAGIUL BĂNCEI NAŢIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
PASAGIUL BĂNCEI NAŢIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

AFACEREA GENERALULUI POENARU

IOAN LAHOVARY

Şapte-zecĭ şi treĭ de anĭ aŭ trecut de la încetarea domnieĭ fanarioţilor în ţările romîneştĭ. Otrava însă pe care lăpădăturile mahalalelor din Stambul aŭ inoculat'o acestor nenorocite ţărĭ lucrează încă astă-zĭ. Din îngenunchiarea de o sută şi maĭ bine de anĭ, sub care pămîntul acesta, naţia aceasta nenorocită a gemut, stoarsă de vlagă, vîndută din mînă în mînă, abia s'a ridicat, şovăind, şi astă-zĭ, după două generaţiĭ, ea nu se poate reculege încă de rănile oribile sub carĭ era cît p'aci să-şĭ dea sufletul.

A scuturat de pe umeriĭ eĭ naţia aceasta pe mulţĭ fanarioţĭ; iată-ĭ însă că aŭ căzut tot în picioare. Nu s'a scurs puroĭul din bubă. Un moment el păruse a se resorbi: fanarioţiĭ aŭ adoptat pînă la un punct oare-care limba ţăriĭ şi aŭ început a se preface că şi-aŭ uĭtat originea.

In zadar! N'a fost bine operată buba. Din cînd în cînd ea coace: ţara e tot bolnavă, organismul eĭ e încă infectat.

Astă-zĭ, această bubă se numeşte Ioan Lahovary. A copt şi a crescut tot atît de urîtă ca şi pe vremea cînd tîrgul pentru ţările romîne se făcea la Constantinopol.

Ca şi strămoşiĭ săĭ fanarioţĭ, acest Ioan Lahovary nu vede în ţara asta de cît ceea ce lipitoarea vede în epiderma de care să lipeşte. Are aci case, pămînturĭ, ţăranĭ de exploatat şi posturĭ bine plătite. Nimic alt-ceva nu are. Acestea să-ĭ rămînă, să-ĭ sporească, e singurul luĭ vis. Colţĭ de înfipt în carne vie, limbă de supt şi stomac nesăţios are, nu inimă, nicĭ simţire, nicĭ cugetare. Acesta e omul.

Şi această putreziciune perpetuată pe mult răbdătorul pămînt romînesc cum să perpetuiază parasitul pe o plantă neîngrijită, —acesta reprezintă azĭ *Romînia* la Paris.

Romînia o reprezintă? Nu. Romînia tresare de indignare sub această ocară pe care un alt Lahovary, un alt fanariot, ĭ-a aruncat-o în faţă.

Nu Romînia o reprezintă Ioan Lahovary la Paris. El nu reprezintă acolo de cît apetiturile şi ticăloşia raseĭ sale detestabile, nu reprezintă de cît un post gras plătit, şi ca un vrednic fanariot îl reprezintă: cu preţul tîrîrilor şi al linguşirilor abjecte, cu preţul trădăreĭ la nevoie!

Nicĭ un rol, orĭ cît de infam, nu se pare acestuĭ om nevrednic de dînsul, cînd laşitatea-ĭ firească îl aduce să se teamă d'a nu scăpa o bucătură din gură. Mărginit la minte pe cît e de sec la suflet, el îşĭ închipuie azĭ că toată liota de care stă şi el agăţat la putere ar putea fi spulberată de o suflare de la Budapesta: eĭ bine, se va face jandarmul, s'ar face şi lacheul luĭ Wekerle,—numaĭ să rămînă acolo unde e.

Să nădăjduim însă, pentru cinstea aceşteĭ ţărĭ, că toţĭ aceştĭ Lahovary fac o socoteală greşită.

Să nădăjduim că ţara îşĭ va impune încă odată un tratament eroic care să o cureţe odată pentru tot-d'auna de toată această vermină care o sleieşte şi o dezonorează.

Un ardelean

AZILUL PRIMARIEĬ

Iniţiativa particulară. — Sala bărbaţilor. — Sala femeilor. — Sala de bae. Condiţiile de primire. — Un bun filantrop. — Săraciĭ simulaţĭ. — Băeţiĭ fugarĭ. Insuficienţa opereĭ. Caritatea publică.

Iniţiativa particulară

Printre azilurile de noapte pentru săracĭ, azilul Primărieĭ e cel maĭ interesant de cunoscut. Acest azil e alăturea de *Ospătăria populară* de pe cheiul Dîmboviţeĭ. El a fost clădit prin produsul unor serbărĭ date la Cişmegiŭ, sub patronajul luĭ Pake-Protopopescu.

Prin urmare înfiinţarea aziluluĭ e datorită iniţiativeĭ particulare.

Sala bărbaţilor

D. Neculaĭ Burchi, directorul aziluluĭ, m'a primit cu o deosebită amabilitate şi s'a pus imediat la dispoziţia mea pentru a mă iniţia în toate amănuntele aziluluĭ.

Am vizitat maĭ întîĭ dormitorul bărbaţilor. E o cameră vastă, foarte înaltă, bine aerisită şi frumos luminată.

Camera are 18 paturĭ de fer, de o curăţenie perfectă. Aşternuturile sînt schimbate foarte des. Pe jos sala e bine macadamizată şi nu se zăreşte cea maĭ mică urmă de murdărie saŭ de praf.

Nicĭ o urmă de mirosul greŭ din alte azilurĭ, nu se simte aicĭ. Odaea are mirosul sănătos şi plăcut al uneĭ case bine întreţinute.

Sala femeilor

Absolut identică cu sala bărbaţilor.

Aceleaşĭ 18 paturĭ curate staŭ aliniate într'o ordine perfectă.

D. Burchi îmĭ spune însă că numărul femeilor care vin să doarmă la azil e foarte mic, chiar în timpurile cele maĭ grele ale ierneĭ. Ar fi prin urmare foarte nimerit ca să se reducă numărul paturilor destinate femeilor şi să se sporească numărul paturilor pentru bărbaţĭ, căcĭ aceştia vin în număr maĭ mare la azil.

Sala de bae

Ne scoborîm apoĭ în sub-sol, pe nişte scărĭ ceruite, de o curăţenie perfectă. Ajungem în sala de bae. Cum fie-care din ceĭ ce vin să doarmă la azil sînt obligaţĭ să ia bae şi cum ora de primire se apropie, căzile de zinc se umplură încet cu apă caldă şi rece.

Baia Mitrasewschi care e alăturĭ de azil, are contract cu Primăria să furnizeze apa caldă necesară.

Sala de bae e foarte bine orînduită şi de o curăţenie ireproşabilă.

Condiţiile de primire

Săraciĭ găsesc aci adăpost *gratuit*, însă numaĭ treĭ zile pe lună pentru fie-care. Regulamentul aziluluĭ prevede că afară de pat, bae şi rufe de noapte, să li se maĭ dea săracilor cîte 125 de grame de supă, de vin şi de pîine.

In plus toate rufele oaspeţilor sînt spălate imediat la spălătoria aziluluĭ.

Dacă se prezintă vre-un bolnav, e trimes imediat la azilul Cerlenti, azil de infirmĭ.

In de obşte nu se primesc în azilul de noapte al primărieĭ de cît cerşetoriĭ şi oameniĭ cu totul lipsiţĭ de mijloace. D. Burchi îşĭ dă toată osteneala pentru a nu se priva de adăpost oameniĭ cu adevărat săracĭ, în folosul celor cu oarecare mijloace.

Un bun filantrop

D. Burchi îşĭ dă toată osteneala pentru a face din acest azil o adevărată operă de caritate. De şi regulamentul nu-ĭ permite, totuşĭ D-luĭ dă săracilor să mănînce toate bucatele care rămîn de la *Ospătăria comunală*.

O asemenea călcare de regulament e o laudă pentru cel ce o face şi am fi fericiţĭ să vedem făptuindu-se, în ţară la noĭ, numaĭ asemenea filantropice abuzurĭ.

Săraciĭ îl bine cuvintează şi noĭ îl felicităm pentru grija părintească pe care li-o poartă.

Săraciĭ simulaţĭ

Sînt uniĭ carĭ de şi aŭ banĭ, preferă să simuleze cea maĭ mare mizerie pentru a fi admişĭ în azilul Primărieĭ.

O dată s'a prezentat un individ îmbrăcat numaĭ în zdrenţe, cu capul legat cu o cîrpă muiată în acid fenic şi a cerut să doarmă în azil.

Cînd l'aŭ desbrăcat la bae, s'a constatat că individul avea asupra luĭ 66 de francĭ şi că n'avea absolut nimic la cap. Natural că săracul simulat a fost rugat să plece să doarmă în altă parte pentru a se face locul unuĭ adevărat nenorocit, din ceĭ mulţĭ care se îngheмuiaŭ în sala de aşteptare.

Băeţĭ fugarĭ

Vin cîte-o dată la azil băeţĭ carĭ fug de la părinţĭ saŭ de la şcoală.

Intr'o seară, D. Burchi descoperind şiretenia asta, a expulzat pe fugarĭ din azil. Aceştia, de ciudă, i-aŭ făcut o manifestaţie ostilă şi i-aŭ spart cîte-va geamurĭ de la azil.

Insuficienţa opereĭ

Această frumoasă operă de bine-facere, perfectă din punctul de vedere al curăţenieĭ şi a buneĭ conducerĭ, e insuficientă pentru a alina toate suferinţele şi a adăposti pe toţĭ nenorociţiĭ nomazĭ din capitală.

D. Filipescu, care se intereseăză de mersul asiluluĭ, ar trebui să se gîndească la mijloacele necesare pentru mărirea luĭ.

Faţă de sutele de nenorociţĭ carĭ vagabondează pe stradele oraşuluĭ, 36 de paturĭ nu's de ajuns.

Fie prin sume înscrise în bugetul Primărieĭ, fie prin serbărĭ, colecte şi altele, numărul paturilor ar trebui sporit măcar la o sută.

Caritatea publică

Ca concluzie voiŭ spune că azilul primeşte orĭ ce fel de ofrande din partea persoanelor caritabile. Atragem atenţia tuturor inimelor bune, care compătimesc soarta nenorociţilor vagabonzĭ, că ofrandele lor vor fi în tot-d'auna bine primite la azil.

Facem dar un călduros apel la toţĭ oameniĭ de bine, rugîndu-ĭ să vie în ajutorul aziluluĭ, pe cît li-e cu putinţă.

I. Teodorescu.

DIN SERBIA

(Corespondenţă particulară a *Adevĕruluĭ*)

Belgrad 17 Octombre.

Schimbarea ministerială

Nimenĭ, absolut nimenĭ — afară doar' de ceĭ din intimitatea palatuluĭ — nu putea să prevază *măcar cu 12 ore înainte* ultima schimbare ministerială ce s'a operat aci. Era vorba, ce e drept, de maĭ multă vreme despre neînţelegerĭ în sînul ministeruluĭ trecut, se credea însă îndeobşte că aplanarea lor avea să se facă cu totul în alt chip de cum s'a făcut. Numaĭ la chemarea în fruntea afacerilor a moşneaguluĭ Nikola Kristicĭ nu se maĭ gîndea nimenĭ.

Şi tocmaĭ aceasta s'a făcut! — şi încă cu o iuţeală vrednică de veacul aburuluĭ: la 9 ore dimineaţa a izbucnit criza şi la 4 d. a. Nikola Kristicĭ era deja numit ministru president.

Oameniĭ curţiĭ

Moş Nicolae, — cum i se zice la noĭ D-luĭ Kristicĭ, — este un om care şi-a făcut deja *probele* în viaţa politică. Om de vremea veche, el nu ştie de cît una şi bună: voinţa regeluĭ. Incolo constituţie, cameră, pentru el nu fac două parale.

Şi întocmaĭ după cum dînsul n'ar ieşi cu o iotă din marginile voinţeĭ şi poruncilor regale, tot ast-fel pretinde de la subalterniĭ săĭ — şi sub subalternĭ înţelege pe toţĭ sîrbiĭ afară de rege—supunere şi ascultare necondiţionată.

Cu un cuvînt, moş Nikolae este omul curţiĭ *par excellence*. De partide nu vrea să ştie; el însuşĭ n'a făcut parte în viaţa luĭ din nicĭ un partid.

Tot un om al curţiĭ e şi noul ministru de externe. Maĭ mult, el e chiar înrudit cu regele. De alt-fel se numără între partizaniĭ progresiştilor.

Raţiunea de a fi

Raţiunea de a fi a nouluĭ minister? în privinţa aceasta ar fi cam greŭ de găsit un răspuns.

Se zice că el va fi chemat să facă nu numaĭ alegerile pentru Skupştina viitoare, ci şi alegerĭ pentru o apropiată mare Skupştină, *care să voteze o nouă constituţie pentru Sîrbia.*

Nu pot şti dacă acest *se zice* se va realiza. Deocamdată, impresia generală e că noul minister e ceva tot aşa de provizoriŭ şi de şubred ca şi trecutul minister Nikolaievicĭ.

De aceea, deşi satisfăcută oarecum de căderea acestuĭ domn Nikolaievicĭ, opinia publică rămîne destul de impasibilă faţă de noua schimbare ministerială.

Afacerea Cebinatz

Numirea D-luĭ Mika Georgevicĭ, fost radical, la justiţie, e interpretată de un drept semn că curtea ar dori să se pună capăt suspecteĭ afacerĭ Cebinatz.

Nu se putea găsi un mijloc maĭ bun d'a se înlătura acest scandal care începuse deja să provoace indignarea generală, prin chipul revoltător în care se înjghebase toată această înscenare.

Se vorbeşte deja de *amnestiarea* tuturor celor acuzaţĭ şi arestaţĭ. **D.**

Telescopie politică

Confraţiĭ de la *Lupta* aŭ se vede obiceiul de citesc ziarele străine cu telescopul.

Numaĭ aşa se explică cum eĭ aŭ descoperit că numărul radicalilor din camera belgiană e de 23!

Nu că doar nouă ne-ar părea răŭ dacă ar fi aşa. Din contra. Avem fericirea şi onoarea de a cunoaşte personal pe o mulţime din şefiĭ radicalĭ belgienĭ, şi ne-ar părea foarte bine dacă ĭ-am vedea desvoltîndu-şĭ talentele şi cinstea lor politică în cameră.

In articolele noastre privitoare la alegerile belgiane, am dat cifrele cele maĭ exacte. *Le Temps* şi toate ziarele pariziane, precum şi *l'Indépendance belge*, aŭ spus ca şi noĭ, că numărul deputaţilor socialiştĭ din Belgia e de 33, iar nu de 25 cum spune *Lupta*.

Radicalĭ nu sînt de cît 7, căcĭ ceĭ 8 liberalĭ ca Anspach Puissant, Waroquée şi alţiĭ, nu pot fi număraţĭ printre radicalĭ.

Lupta comite exact aceeaşĭ greşală ca şi *Réforme* din Bruxelles, rupînd 8 deputaţĭ din grupul socialist şi alipindu-ĭ la radicalĭ.

Aceştia aŭ şi protestat deja şi ne mirăm că confraţiĭ de la *Lupta* n'aŭ citit protestul lor.

A socoti pe Furnémont, pe Destrée, pe Heuze, Jean, Fagnart, Fléchet şi alţiĭ printre radicalĭ, e o greşală saŭ o simplă manoperă politică. Această greşală a comis'o *la Réforme* şi *Lupta* a fost victima greşeleĭ comisă de ziarul din Bruxelles.

I. Th.

FALIMENTUL COMUNELOR

Deconfitura şi falimentul încep a face ravagiĭ nu numaĭ în lumea agricolă şi comercială, ci şi în administraţiile publice.

Se ştie că acum cîte-va lunĭ, consiliul judeţian de Iaşi dăduse faliment. Budgetul judeţuluĭ Iaşĭ nu maĭ putea face faţă plăţilor zilnice, nicĭ datoriilor contractate. Casa judeţiană fusese aşa de bine chivernisită, în cît ajunsese la încetare de plăţĭ şi faliment.

După Iaşul vine acum rîndul primărieĭ de Buzeŭ. Visteria comuneĭ este aşa de sleită, în cît de un an de zile lefurile funcţionarilor eĭ sînt neplătite. Numaĭ pentru lefurĭ şi pentru întreţinerea cîtor-va serviciĭ publice Primăria este în restanţă cu cîte-va sute de miĭ de leĭ.

Pe de altă parte casa de depunerĭ şi consemnaţiĭ, văzînd că nu i-se plătesc procentele capitalelor datorite a înfiinţat un sechestru pe veniturile comunale.

Resursele comunale fiind ast-fel sechestrate, primăria nu maĭ are cu ce duce înainte serviciile publice: luminat, măturat, poliţie etc., căcĭ e probabil că într'o bună dimineaţă impiegaţiĭ eĭ sătuĭ de a-o sluji pe veresie o vor părăsi.

Iată frumoasa situaţie, pe care, noui aleşĭ la comună din partidul liberal o moştenesc de la administraţia trecută guvernamentală. Aşa gospodarĭ maĭ rar!

Admiţînd chiar că nu a fost rea credinţă la mijloc, nedestoinicia şi nepăsarea dusă pînă la un aşa grad nu poate fi cruţată. Nu e destulă pedeapsă morală aplicată de alegătoriĭ de Buzăŭ, prin retragerea încredereĭ lor; ci trebue ca asemenĭ oamenĭ să fie urmărițĭ de justiţie şi făcuţĭ responsabilĭ de daunele cauzate.

Dacă la Buzăŭ falimentul este declarat, la Brăila situaţia nu e maĭ bună.

Deficitul bugetar este deja de 125.000 leĭ, iar mandatele nu se pot plăti. Prin desfiinţarea legeĭ maximuluĭ deficitul va spori încă maĭ tare.

De alt-fel aceste cazurĭ nu sînt isolate. Se poate prevede de pe acum situaţiĭ analoage pentru o sumă de alte oraşe.

Să ştie deja cît de greŭ o duc comunele Iaşiĭ şi Galaţul. Nu maĭ aŭ mult pînă să ajungă în acelaş hal ca cele de maĭ sus.

Nu ştim ce vor fi zicînd guvernul şi guvernamentaliĭ de trista stare, în care ocîrmuirea partizanilor lor a adus administraţiile publice. Ţara este însă în drept să-şĭ spue că destoinicia gospodărească conservatoare lasă mult de dorit, şi tot asemenĭ şi pentru cînstea conservatoare aşa de mult lăudată.

Cît despre Cuconu Lascar el trebue să îşĭ zică în sine: «fereşte-mă Doamne de prietenĭ...»

C.

CONSILIILE COMUNALE

Angajamentul liberalilor. — Legea maximuluĭ în Brăila. — Consiliile comunale liberale. — Alegerile din Iaşĭ.

Angajamentul liberalilor

Inaintea alegerilor comunale, liberaliĭ aŭ luat angajamentul printr'un manifest semnat de D. Dimitrie Sturdza, să desfiinţeze toate legile reacţionare ale guvernuluĭ conservator, precum sînt legile popărituluĭ, jandarmerieĭ rurale şi a taxelor maximale.

In cîte-va oraşe marĭ din ţară, liberaliĭ aŭ triumfat la alegerile comunale şi decĭ, toată lumea se aştepta ca eĭ să pună în practică o parte a promisiunilor făcute. Pînă acum, de şi s'aŭ constituit toate consiliile comunale liberale, numaĭ din Brăila ne vine o veste bună.

Legea maximuluĭ în Brăila

In şedinţa de Lunĭ a consiliuluĭ comunal din Brăila, D. primar V. P. Sassu a relevat întîiŭ trista situaţie a comuneĭ, accentuînd, că toate capitolele şi alocaţiunile budgetare, la partea cheltuelilor, sînt epuisate; s'a constatat în exerciţiul curent un deficit budgetar de 125,000 leĭ; s'aŭ emis mandate în valoare de 30,000 l. dar ele n'aŭ putut fi achitate din cauza lipseĭ de banĭ; capitolul creditelor suplimentare şi extra-ordinare în sumă de 25,000 leĭ s'a epuisat încă din luna Iunie; s'aŭ sustras o mulţime de dosare, etc.

După această expunere a situaţiuneĭ triste în care a decăzut comuna, D. V. P. Sassu a declarat, că în conformitate cu angajamentele luate de partidul liberal, se crede în drept a propune desfiinţarea taxelor fixate de fostul consiliŭ comunal, pe baza legeĭ maximuluĭ.

Consiliul comunal, fără discuţie, a primit cu unanimitate această propunere. Desfiinţarea taxelor se va aplica imediat după aprobarea de către ministerul de interne a decisiuneĭ consiliuluĭ şi apoĭ se vor restabili vechile taxe. Legea maximuluĭ fiind facultativă, iar nu obligatorie, se speră că ministerul de interne va confirma votul unanim al consiliuluĭ comunal.

Consiliile comunale liberale

In Bîrlad, Buzăŭ, Călăraşĭ, Giurgiŭ, Tîrgovişte, şi Caracal, unde liberaliĭ aŭ triumfat la alegerile comunale, nu s'a făcut încă o asemenea propunere.

In Caracal consiliul comunal a trecut cu arme şi bagaje în partidul guvernamental; în Craiova consiliul comunal abia s'a constituit erĭ, iar în Buzăŭ situaţia este foarte tristă, căcĭ ministerul financelor a sechestrat casa şi toate veniturile comuneĭ, ast-fel că toţĭ acsizariĭ s'aŭ pus în grevă, neprimind lefurile de două lunĭ. Administraţia conservatoare a fost atît de destrăbălată, s'aŭ comis atîtea hoţiĭ, în cît noul consiliŭ comunal nicĭ n'are vreme a se ocupa cu desfiinţarea taxelor maximale.

Alegerile din Iaşĭ

La Iaşĭ se vor face nouĭ alegerĭ comunale. Situaţia este foarte încurcată, căcĭ disidenţiĭ nu vor să se împace cu conservatoriĭ cu nicĭ un preţ. Ast-fel fiind situaţia, este aproape neîndoios, că la colegiul I vor reuşi liberaliĭ, cu atît maĭ vîrtos că atît radicaliĭ cît şi disidenţiĭ se vor abţine de la alegerĭ.

Abţinerea hotărîtă de radicalĭ este foarte semnificativă şi ea compromite şi maĭ mult situaţia guvernamentalilor.

Ieşi.

AGONIA ŢARULUI

Petersburg, 19 Oct.—*Buletine Oficiale*:

10 oare dimineaţa. Ţarul a dormit cîte-va ceasurĭ. Scuipatul cu sînge a fost puţin maĭ rar. Nicĭ o altă schimbare.

7 oare seara: Ţarul a mîncat puţin în timpul zileĭ. Inflamaţiunea plămînuluĭ sting continuă. Respiraţia este grea. Pulsul este slab. Mare slăbiciune generală.

Aceiaşĭ Agenţie declară că a aflat din sorginte autorizată că toate svonurile relative la căsătoria Ţareviciuluĭ sînt neîntemeiate.

N'a fost nicĭ o dată vorba a se celebra căsătoria în împrejurările actuale.

Londra, 19 Oct.—*Agenţia Reuter* anunţă că, dupa ştirea primită azĭ dimineaţă la ambasada Rusieĭ, *starea Ţaruluĭ este foarte gravă*.

Ţarul nu poate să se culce. Este nevoit să şează pe un fotoliŭ. *Ambiĭ plămînĭ sînt atinşĭ. Toate simptomele arătate în ultimul buletin s'aŭ agravat.*

Petersburg, 19 Octombre. — Ultimele buletine din Livadia aŭ provocat aicĭ o profundă emoţiune. Funcţionariĭ poliţieĭ distribuesc buletine pe stradă şi imprimeria ziaruluĭ oficial unde se tipăresc este necontenit năvălită de public.

Teatrele sînt aproape goale.

LEW TOLSTOI

ILIAS

In guvernămîntul Ufa trăia un başchir, îĭ ziceaŭ Ilias. Ilias nu moştenise avere de la tată-săŭ. Tatăl îl însurase şi murise peste un an. Toată starea luĭ Ilias se alcătuia atuncĭ din şapte ĭepe, două vacĭ şi două-zecĭ de oĭ; dar Ilias se pricepea la gospodărie şi la cîştig; din zorĭ şi pînă seara tîrziŭ munceaŭ el şi cu femeea, el se scula maĭ de vreme de cît toţĭ şi sa culcà maĭ tîrziŭ — din an în an îĭ creştea averea. Aşa trăi Ilias în muncă necontenită treĭ-zecĭ şi cincĭ de anĭ şi adună o avere mare.

Caĭ avea două sute de capete, vite cornute o sută cincĭ zecĭ şi o mie de oĭ. Argaţiĭ eraŭ la păscut cu vitele, slugile mulgeaŭ ĭepele şi vacile, făceaŭ cumis, unt şi brînză. Ilias avea toate din belşug şi 'n toată preajma era jinduit. Oameniĭ ziceaŭ: ce om fericit e Ilias, are de toate aşa de mult, în cît nicĭ nu trebue să moară. Oameniĭ cu vază îĭ căutaŭ cunoştinţa şi legaŭ prietenie cu dînsul şi veneaŭ mosafirĭ de departe şi Ilias îĭ primea pe toţĭ şi-ĭ ospăta cu mîncare şi băutură. Orĭ cine ar fi fost, pentru toţĭ stătea gata cumisul, pentru toţĭ ceaiul şi ciorba de peşte şi carnea de berbece; Vin mosafirĭ — îndată se tae un berbece. dacă vin mulţĭ, — se tae o iapă.

Ilias avea doĭ feciorĭ şi o fată. El îşĭ însură feciorĭĭ şi-şĭ mărită fata.

Cînd Ilias era sărac, feciorĭĭ munceaŭ cu dînsul, păzeaŭ caiĭ şi oile. Cum se îmbogăţi însă, eĭ îşĭ făcură de cap, unul începù să bea. Cel maĭ mare fu ucis la o bătae şi cel maĭ tînăr, care avea o soacră fudulă, nu maĭ voia să asculte de tată-săŭ — Ilias fu silit să-ĭ dea partea luĭ de avere.

Ilias îĭ dădu casă şi vite, din care pricină averea sa proprie se micşoră. Curînd după asta o bolesniţă dădu în oile sale şi multe pĭeriră. Pe urmă veni un an de foamete — nu se făcuse fîn — peste ĭarnă îĭ pĭeriră multe vite. Şi chirgijiĭ îĭ răpiră cea maĭ bună bucată de pămînt. El pierdu din ce în ce maĭ mult şi puterile-ĭ slăbiră; la şapte-zecĭ de anĭ ajunse în aşa stare de fu silit să vîndă blănurile, ĭaicerile, hamurile şi şăile şi chibitcele, pe urmă şi cîte vite îĭ maĭ rămăseseră. Acum nu maĭ avea nimic şi fu silit la bătrîneţe să-şĭ caute cu femeea pîinea la străinĭ. Nu-ĭ maĭ rămăsese de cît hainele de pe trup şi femeia Şamşemagi. Feciorul şedea departe, fata murise.

Vecinuluĭ Muhamedşach îĭ fu milă de ceĭ doĭ bătrînĭ. Muhamedşach, om bun, nu era nicĭ sărac, nicĭ bogat şi ducea o viaţă la fel în toate zilele. El îşĭ aduse aminte de ospitalitatea luĭ Ilias şi-ĭ zise:

— Vino de trăeşte la mine cu bătrîna ta, Ilias. Vara munceşte cît te-or îngădui puterile şi iarna hrăneşte vitele; Şamşemagi să mulgă ĭepele şi să facă cumis. Eŭ vă daŭ hrană şi îmbrăcăminte, spuneţi-mĭ ce vă maĭ trebue şi vă daŭ.

Ilias mulţămi vecinuluĭ şi aşa trăiră el şi cu nevasta ca argaţĭ la Muhamedşach. La început merse greŭ, dar pe urmă se deprinseră şi munciră după puterĭ.

Luĭ Muhamedşach îĭ folosiră asemenea argaţĭ. De oare-ce bătrîniĭ avuseseră stare, se pricepeaŭ la toate treburileĭ nu eraŭ leneşĭ şi făceaŭ cît puteaŭ de bine totul. Luĭ Muhamedşach îĭ părea răŭ să vadă cu ochiĭ săĭ nişte oamenĭ aşa de sus puşĭ, căzuţĭ aşa de jos.

Odată veniră la Muhamedşach, de departe, nişte rude, un mulla le însoţea. Muhamedşach porunci să se prindă un berbece şi să-l tae. Ilias jupui berbecele, făcu mîncare din el şi o trimise mosafirilor. După ce mosafiriĭ mîncară berbecele şi băură ceaĭŭ, se apucară de cumis. Mosafiriĭ şi gazda şed pe perne moĭ, ĭeaŭ cumis din ceştĭ şi vorbesc. După ce Ilias îşĭ isprăvi treaba, trecu pe dinaintea uşeĭ. Muhamedşach îl văzu şi zise către ruda sa:

— Vazut-aĭ pe bătrînul, care a trecut?

— L'am văzut. Dar ce-ĭ cu dînsul?

— El a fost cel maĭ bogat dintre toţĭ. Ilias îl cheamă. Veĭ fi auzit de dînsul.

— Negreşit c'am auzit. Numele luĭ era cunoscut hăt departe.

— Nu ĭ-a maĭ rămas nimic; trăeşte la mine ca argat şi nevastă-sa e cu dînsul, ea mulge ĭepele.

Ruda se minună, plesni din limbă, clătină din cap şi zise:

— Norocul se învîrte ca roata: pe unul îl ridică în sus, pe altul îl aruncă în adîncime. Bătrînul trebue să fie amărît!

— Cine ştie? Trăeşte tăcut, pentru sine şi munceşte din greŭ.

La asta ruda răspunse:

— N'aşĭ putea să vorbesc cu dînsul? Aşĭ vrea să-l întreb cîte ceva din viaţa luĭ.

— De ce nu? Se poate — răspunse gazda şi strigă din chibitcă:

— Moşule! vin 'ncoace de bea cumis; adu şi pe bătrîna!

Ilias şi cu nevastă-sa intrară. Ilias salută pe mosafirĭ şi pe gazdă, citi o rugăciune şi se inghemui lîngă uşă; femeia luĭ se duse după perdea şi se aşeză lîngă stăpîna caseĭ.

I se dădu luĭ Ilias o ceaşcă de cumis, el se închină, bău niţel şi puse ceaşca jos.

— Cum e, moşicule? — începu ruda gazdeĭ. Trebue să-ţĭ fie amar să ne vezĭ pe noĭ, să-ţĭ aducĭ aminte de viaţa ta de maĭ înainte, cum trăiaĭ în fericire şi cum trăeştĭ acuma în sărăcie.

Ilias zise zimbind:

— Dacă ţi-aşĭ vorbi de noroc şi nenoroc, nu m'aĭ crede. Intreabă maĭ bine pe bătrîna mea: ce are muerea pe inimă, are şi pe limbă. Ea-ţĭ va spune tot adevărul.

Şi mosafirul vorbi dincolo de perdea;

— Spune-mĭ, mătuşico, ce gîndeştĭ despre norocul de maĭ înainte şi despre nenorocul de acuma.

Şamşemagi zise de după perdea:

— Aşa gîndesc eŭ: cincĭ-zecĭ de anĭ am trăit cu bătrînul, am căutat împreună norocul şi nu l-am găsit şi abia acuma, de maĭ bine de un an, cînd nu ne a maĭ rămas nimic şi trăim ca muncitorĭ, am găsit norocul adevărat şi altul nu ne trebue.

De vorbele astea se minună ruda şi stăpînul fu uimit, el dădu perdeaoa la o parte pentru a vedea pe babă. Şi baba stătea colo cu mîinele încrucişate, zîmbea, se uita la moşneagul eĭ şi moşneagul iar zîmbea. Baba zise iar:

— Adevărat vorbesc eŭ, nu glumesc: vreme de o jumătate de veac am căutat norocul şi nu l-am găsit, cît am fost bogaţĭ; acuma nu ne a maĭ remas nimic, ne căutăm pîinea la străinĭ—şi am găsit fericirea.

— Dar în ce stă norocul vostru?

— Cînd eram bogaţĭ, n'aveam un ceas de odihnă, nu puteam sta de vorbă, nu ne puteam gîndi la suflet, ruga luĭ D-zeŭ. Cîte grijĭ aveam! Veneaŭ mosafirĭ şi cu dînşiĭ grija: cu ce să-ĭ ospătăm, ce să le dăruim, ca să nu ne vorbească de răŭ? Cînd plecaŭ, căutam de argaţĭ—lor le place odihna, mîncarea bună — noĭ însă căutam să stringem ce-ĭ al nostru şi cu asta păcătuim. Noĭ avem grija ca lupul să nu ne sfîşie vr'un mînz, saŭ vr'un viţel, ca hoţiĭ să nu ne prade. Dacă te culcĭ, nu poţĭ dormi de grijă, ca oile să nu înăbuşe mieiĭ; în puterea nopţeĭ te scolĭ; abia te-aĭ liniştit, iar se apropie grija nutreţuluĭ de iarnă. Dar nu numaĭ asta — şi între noĭ nu era înţelegere. El zicea, că aşa trebue să se facă; ba aşa, ziceam eŭ — de aci păcat şi ceartă. Grija venea după grijă, păcatul după păcat — n'aveam un ceas de noroc.

— Şi acuma?

— Cînd ne sculăm, vorbim cu drag şi în înţelegere, n'avem de ce ne certa, n'avem de ce ne îngriji — avem numaĭ o grijă; să slujim pe stăpîn; şi aşa muncim, după puterile noastre, cu drag, ca stăpînul să n'aibă pagubă, ci cîştig. Cînd venim de la muncă, prînzul e pregătit, cina e pregătită, şi nicĭ cumisul nu lipseşte. Cînd e frig, ne încălzim la cuptor, punem cojocul. Şi avem vreme să stăm la sfat, să ne gîndim la suflet, să ne rugăm la D-zeŭ. Cincĭ-zecĭ de anĭ am căutat norocul şi abia acuma l-am găsit.

Mosafiriĭ rîseră.

Ilias însă zise:

— Nu rîdeţĭ, fraţilor, nu e vorba de glumă, ci de viaţa omenească. Proştĭ am fost, baba şi cu mine, de am plîns după pierderea avereĭ noastre. Acuma însă D-zeŭ ne a arătat adevărul; nu pentru veselia noastră, ci pentru binele vostru, vi l-am destăinuit.

— Asta e vorbă înţeleaptă, zise mulla. Ilias a grăit adevărul. Aşa stă şi în scriptură.

Mosafiriĭ nu maĭ rîseră şi remaseră gînditorĭ.

INFORMAŢIUNI

Afacerea Lahovari

L'Indépendance Roumaine *relevînd toate zgomotele privitoare la intervenţia D-luĭ Ion Lahovari, ministru plenipotenţiar al ţăriĭ la Paris, pe lîngă ziarele din Paris pentru încetarea campanieĭ în cestiunea romînă, declară că este o regretabilă confusie de nume la mijloc.*

Acela care a intervenit pe lîngă maĭ multe ziare din Paris, este D. George Em. Lahovary, directorul Independenţeĭ.

Decît intervenţia D-luĭ G. Em. Lahovary n'a fost în contra cestiuneĭ naţionale ci în sensul ca ziarele franceze să publice şi articole venite din partea ungurilor, ca ast-fel să se încingă o discuţie contradictorie între cele două popoare interesate.

Cele-l'alte ziare guvernamentale desmint categoric orĭ-ce fel de intervenţie a D-luĭ Ion Lahovary în această cestiune.

Ast-fel dar, scrisoarea adresată de D- Delaunay, redactor la Journal des Débats *din Paris, preşedinteluĭ Ligeĭ Culturale, priveşte pe D. G. Em, Lahovary, iar nu pe omonimul săŭ, ministru plenipotenţiar al ţăriĭ la Paris.*

In şedinţa sa de erĭ, consiliul de miniştri a aprobat proectul de lege asupra minelor, prezintat de D. Carp.

Se crede, că imediat după promulgarea acesteĭ legĭ, o companie de marĭ capitalişti englezĭ şi americanĭ, vor începe să facă sondagiĭ în munţiĭ din judeţele Mehedinţĭ, Gorj şi Buzăŭ, unde se crede că se află bogate mine de aur, de cărbunĭ şi de granit.

Legea prevede chiar dreptul de a se acorda compăniilor streine exploatarea minelor ce s'ar găsi.

Ministerul domeniilor este de asemenĭ decis a institui o comisiune de specialiştĭ pentru a începe la primăvară sondagiile prin munţiĭ Gorjuluĭ.

Ziarele din Budapesta anunţă, că guvernul unguresc a început deja a maghiariza şi şcolile primare romîne din Transilvania.

Ast-fel şcolile primare din comunele Breţcu, Doboliĭ de jos, Mărtănuş şi Poiana Sărată, susţinute pînă acum de mitropolia romînă din Sibiŭ, aŭ fost transformate printr'un ordin ministerial, în şcolĭ de stat, introducîndu-se limba ungurească ca limbă de propunere.

Sinuciderea de la «Dacia»

In privinţa tînăruluĭ Iurist care s'a sinucis cu un revolver, Marţĭ seara, la hotel «Dacia», maĭ aflăm următoarele:

Iurist petrecuse toată ziua cu un prieten al săŭ, şi părea foarte bine dispus.

Totuşĭ, din pricină că Iurist vorbea mereŭ de a dărui suroreĭ sale o mare parte din baniĭ pe carĭ îĭ avea, şi de a dărui *Clubuluĭ muncitorilor* toată biblioteca luĭ în valoare de vre-o 4000 de leĭ, prietenul i-a spus în glumă: «da ce, vreĭ să te omorĭ, de-ţĭ dărueştĭ tot ce aĭ»?

Iurist n'a răspuns nimic.

Pricina care l'a împins la sinucidere e următoarea:

El era curtier al societăţeĭ de asigurare *Dacia-Romînia*. In această calitate incasase maĭ multe asigurărĭ din care cheltuise 500 de leĭ maĭ mult de cît remisa ce i-se cuvenea.

Directorul societăţeĭ îĭ pusese obligaţia să restitue baniĭ pînă astă-zĭ, Joĭ seara. Jurist văzînd că n'o să poată restitui baniĭ la termen şi că are să fie denunţat parchetuluĭ pentru abuz de încredere, s'a sinucis.

D. Dr. Galin din Galaţĭ ne roagă să spunem că D-luĭ nu e medic de plasă în jud. Covurluĭŭ, şi prin urmare nu i-se poate imputa cele cuprinse într'un articol din *Adevărul* cu No. 2007, întitulat *Mediciĭ de plasă*.

Menţinînd cele spuse privitor la neglijenţa serviciuluĭ medical, declarăm că din eroare s'a pus în acel articol numele D-luĭ Dr. Galin.

D. Gr. N. Manu, directorul regieĭ monopolurilor, a plecat în inspecţie la Iaşĭ şi în alte cîte-va oraşe.

Ajutor de primar a fost ales la Craiova D. N. P. Romanescu.

Primarul oraşuluĭ, precum am anunţat odată, a fost ales D. Nicolaide.

Stagiunea de operete s'a deschis aseară la Teatrul Naţional. A fost un adevărat succes, despre care cititoriĭ vor găsi maĭ sus o dare de seamă la *Cronica Teatrală*.

Consiliul de miniştri, care se va ţine mîine după amiazĭ, va discuta decisiunea consiliuluĭ comunal liberal din Brăila în privinţa desfiinţăreĭ taxelor comunale impuse pe baza legeĭ maximuluĭ.

O nouă fabrică s'a construit la Brăila.

E fabrica de săpun a D-luĭ Ilie Cosac.

Pentru D. ministru de Finanţe:

Ni se denunţă din Calafat că acolo circulă numaĭ banĭ bulgăreştĭ, iar banĭ romîneştĭ nu se văd de loc.

Pricina ar fi că oare-care autorităţĭ *financiare* din localitate, vînd bulgarilor baniĭ noştrĭ cu un folos de 5 la sută.

Rugăm să se ia măsurĭ.

CRONICA TEATRALA

Trupa de operete: **Dac'aşĭ fi rege**

Aseară s'a deschis stagiunea trupeĭ de operete la Teatrul Naţional.

Debutul a fost strălucit. Opera comică *Dac'aşĭ fi rege* ne-a răzbunat de toate dramele funeste la care am fost osîndiţĭ să asistăm.

Trebuĭe să mărturisim că rar s'a văzut pe scena noastră un spectacol aşà de reuşit, — şi de aceea socotim că *Dac'aşĭ fi rege* va ţine afişul încă mult timp. Se cuvine să mulţumim Direcţieĭ pentru fericita întreprindere începută.

* * *

Reprezentaţia a fost un adevărat succes. Montare îngrijită, orchestra bine condusă, corurile într'o armonie deplină, — toate aŭ contribuit la rezultatul îmbucurător pe care-l constatăm.

Baritonul, D. Aurel Eliad, a fost o revelaţie artistică uĭmitoare. Voce splendidă de bariton modern, quasi bas-cantabil, frazare delicioasă, şcoală de cînt, ţinută corectă. D. Eliad a obţinut cele maĭ călduroase şi maĭ sincere aplauze.

D. Băjenaru, tenorul, ne-a apărut aseară cu totul alt-fel de cum ne deprinsese în cele din urmă la Craiova şi la *Dacia*. Succesul ce a avut aseară, a fost meritat. A cîntat cu multă fineţe şi a dovedit că un glas bun nu se pierde nicĭ odată, — cînd e cultivat.

D. Alexiu, basul, a avut cîte-va momente bune, — ca şi D-na Maria D'Asty, pe care de alt-fel o aşteptăm într'un rol maĭ mare, ca să ne pronunţăm.

Chiar şi D-na Vladaia n'a fost răŭ aseară. Pe icĭ pe colo scapă din tact, aleargă cu un semi-ton maĭ sus, ţipă, — dar toate astea mult maĭ puţin ca altă dată. Să sperăm că va părăsi cu totul obiceiurile astea şi că va şti să-şĭ disciplineze vocea. Maĭ ales în *duo*, e teribil să facĭ asemenea escapade.

Catopolu a fost... obicĭnuitul Catopol: cel maĭ hazliŭ, cel maĭ buf dintre toţĭ bufiĭ. D. Tănăsescu, al doilea tenor, ne-a omorît. Se spune însă, că aseară erà bolnav. Atuncĭ... îl maĭ aşteptăm.

Ca încheiere, să nu uĭtăm că D-luĭ G. Ştefănescu îĭ revine o mare, foarte mare parte din succes. De asemenea D-luĭ V. Hasnaş, directorul de scenă, şi D-luĭ Neuwirth, şeful corurilor.

* * *

Convinsu-s'aŭ în urma succesuluĭ de aseară vrăşmaşiĭ opereĭ romîneştĭ, că avem talente, că avem elemente bune pentru înjghebarea uneĭ trupe lirice-permanente? S'aŭ convins în fine că e o nenorocire să lăsăm talentele acestea să se 'nfunde prin podurile bisericilor orĭ să dezerteze în ţărĭ maĭ ospitaliere pentru vocile frumoase!

Să nădăjduim că marele succes de aseară va fi o lecţie scepticilor şi răŭ-voitorilor. Un început ca acesta e un triumf, — şi triumfurile marĭ în artă merită să ne plecăm în faţa lor.

Quidam.

ŞTIRI COMERCIALE

D. *Ioan Grigoriŭ*, comerciant din str. Berzeĭ No. 131, care urma să fie declarat în stare de faliment după cererea D-luĭ F. Goldwurm, a cerut un termen pentru a 'şĭ regula situaţia.

Tribunalul 'ĭ-a acordat termen pînă la 22 Noembre 1894.

* * *

Urmare la protestele de la 17 Oct. 1894

T. Badensky, Aurelieĭ 13, leĭ 830; Moritz Reischtad, Carol 19, leĭ 218; R. I. Kivicĭ, Gabrovenĭ, leĭ 400; Herman Basescu, Carol 53, leĭ 466; Dumitriu & Steinhart, Moşilor, leĭ 692; Alexandrina S. Stătescu, Lipscanĭ 79, m. 306; N. Kampert, Stravropoleos 15, leĭ 1201; B. Ambrozi, Stravropoleos, leĭ 500,2000,500, 4000,3000; G. I. Pancu, Stravropoleos, 15, leĭ 1657; L. Ketelman, Academeĭ, leĭ 100; R.

FOIŢA ZIARULUI *ADEVARUL*

31

WILHELM BERGSÖE

Nuvele italiene

PILLONE

«Via foia de bersaglierĭ şi jandarmĭ, carĭ săreaŭ în goană nebună peste zăplazurĭ şi gardurĭ. Căutam cu ochiĭ vila dărăpînată, aĭ căreĭ fiorĭ nu-ĭ voĭ uita nicĭ o dată. Ea stătea ca maĭ înainte, cu ferestrele-ĭ zăbrelite, cu streaşina oblică şi cu coşurile acoperite. Insă din coşurĭ ĭeşea un fum greŭ, negru, scînteĭ roşietice săreaŭ cînd icĭ, cînd colo şi jucaŭ ca nişte luminĭ rătăcitoare pe acoperiş, pe cînd în ferestrele oblonite se zărea o lumină din ce în ce maĭ tare.

«De o dată se auzi un uruit puternic. Partea d'inainte a acoperişuluĭ se dărâmă cu zgomot şi în întunerecul nopţeĭ se ridicară flacărĭ roşiĭ pocnitoare, care-şĭ aruncaŭ umbrele pe chiparoşiĭ negrĭ, pe pinĭ şi pe figurile albe de marmoră ale fîntîneĭ ţîşnitoare. Puţin maĭ tîrziŭ izbucniră flacărĭ şi din catul de jos, se ridicară şerpuind cu limbile lor de foc prin frunzişul verde şi curînd toată vila fu un rug imens arzînd şi cu neputinţă de scăpat.

«Jandarmiĭ şi bersaglieriĭ stăteaŭ în grupurĭ mute, privitorĭ nepăsătorĭ în grădina vileĭ. De geaba veniră pompele greoae din Sorrent; focul se lăţea mereŭ, cuprinse turnul cel vechiŭ şi către ziuă, «vila moartă» corespundea în totul numeluĭ săŭ: o grămadă de ruine pustiĭ, din care vîntul ducea încă ceĭ de pe urmă norĭ de fum spre uscat...

«In seara aceleiaşĭ zile întîlniĭŭ pe unul din drumurile înguste, care se întind ca nişte galeriĭ de cîrtiţă spre Sorrent, un convoiŭ ciudat. Pe un dric acoperit cu basmale de mătase, a căruĭ draperie de aur lucea la lumina faclelor de ceară din prejur, zăcea cadavrul uneĭ fete. Mîinele galbene eraŭ încrucişate pe piept. Un păr bogat, roş-auriŭ, încadra un chip, pe care-l cunoşteam aşa de bine şi care chiar mort nu pierduse expresia de mîndrie regească. Preoţĭ carĭ se rugaŭ, călugărĭ carĭ şopteaŭ şi coriştĭ cu crucĭ şi cădelniţe urmaŭ dricul. Era Filomela, mireasa luĭ Pillone! Fusese găsită lîngă icoana din galeria stînceĭ, cu pumnalul luĭ Pillone înfipt încă în pieptul sîngerînd.

«Urmaĭ mut convoiul, care aduna mereŭ curioşĭ din casele şi viile vecine. Mergea înainte pe drum la lumina pălpăitoare a lumînărilor, cu rugăciunile şoptite ale călugărilor şi cu jelania şi blestemele poporuluĭ, care se tot înmulţea. Trecurăm podul cel vechiŭ, unde icoana împodobită cu florĭ şi candele strălucea, prin piaţă prin mulţimea care se mişca în valurĭ pînă la bisericuţa cea mică, din care resuna orga şi unde convoiul se oprĭ.

«Numaĭ eŭ cunoşteam drama asta şi sfîrşitul eĭ. Dar orĭ încotro mă întorceam, peste tot auzeam în norod înjurăturĭ la adresa luĭ Pillone, strigăte entuziaste pentru frumuseţea şi moartea grozavă a feteĭ, amestecate cu plîngerĭ pentru că jandarmiĭ sosiseră, ca de obiceiŭ, prea tîrziŭ şi nu putuseră împiedica această catastrofă.

«A doua zi părăsiĭŭ Sorrentul. Nu mă simţeam în apele mele în oraşul acesta plăcut şi ruinele, pe care le zăream din cerdacul atît de drag mie altă dată, mă umpleaŭ de groază şi fiorĭ.

«Aşa s'a isprăvit a treia mea întîlnire cu Pillone».

— Şi nu l-aĭ maĭ văzut de atuncĭ? întrebaĭ eŭ.

— Ba da, încă o dată,—răspunse Turminoff.—A fost numaĭ o întîlnire scurtă, din zbor; dar dacă te intereseazâ, îţĭ voĭ povesti-o bucuros.

— Te maĭ îndoeştĭ?

Turminoff îmĭ umplu paharul, îşĭ aprinse o ţigară nouă şi urmă:

— Precum ţi-am spus, părăsisem Sorrentul şi-mĭ luasem o casă în Pompeji, unde aveam de gînd să rămîn pînă mă va chema la Roma sărbătoarea Crăciunuluĭ. Din ziare am aflat, că banda luĭ Pillone fusese împrăştiată în toate părţile, că mulţĭ dintre oameniĭ luĭ fuseseră rănitĭ, prinşĭ saŭ ucişĭ, dar despre el singur, ca de obiceiŭ, nu se ştia nimic. Ca şi maĭ înainte, se părea că şi de astă dată el avusese darul minunat de a dispare fără urmă, par'că înghiţit de pămînt. In ce priveşte rĕscoala din Neapoli, ziarele povesteaŭ, că la sechestrarea avereĭ luĭ Luigi Bellini se întîmplaseră turburărĭ destul de însemnate, dar că trupele izbutiseră să împrăştie curînd mulţimea, căreia se pare că-ĭ lipsea un conducător. Şi din Salerno şi Amalfi se anunţară curînd după asta micĭ rĕscoale cu acelaşĭ rezultat. Dar încetul cu încetul liniştea se restabili iar şi prin Decembre nimenĭ nu se maĭ gîndea la Pillone.

«Intr'una din ultimele zile ale şedereĭ mele în Pompeji, mă hotărîsem să mă urc pe Vezuv. Iarna începuse, adică iarna neapolitană, a căreĭ întreagă asprime constă în faptul, că vînturile de pe munţĭ devin maĭ violente şi că fâşiĭ de zăpadă albă alunecă de pe conul crateruluĭ, pe cînd grădinile şi viile de la poalele sale strălucesc în culorile viĭ ale primăvereĭ.

«In Pompeji îmĭ găsisem o călăuză bună şi, prevăzut cu un coş mare cu merinde pentru noĭ amîndoĭ, începurăm urcarea pe la miezul nopţeĭ, pentru a gusta de la gura crateruluĭ priveliştea minunată a răsărituluĭ soareluĭ. Era o noapte minunat de luminoasă, care ne înlesni mult urcarea şi în recoarea eĭ nu suferirăm greutăţile, pe care le întîmpină de obiceiŭ cine-va umblînd prin nisip pînă la genunchĭ spre vîrful conuluĭ.

«Cam cu un ceas înaintea răsărituluĭ stăteam în vîrful conuluĭ, aşteptînd cu nerăbdare ca soarele, cu săgeţile sale aprinse, să împrăştie ceaţa asta rece a dimineţeĭ, ceaţă care se aşternuse în straturĭ fantastice împrejurul piscululuĭ. Masele acestea începură curînd să se mişte. Ca nişte lavine de norĭ uriaşĭ începură să se rostogolească la vale, pe cînd fâşiĭ roşiĭ ca sîngele anunţaŭ dinspre răsărit sosirea apropiată a dimineţeĭ şi cu cît se lăsa ceaţa şi-mĭ răpea prin aceasta perspectiva poalelor munteluĭ, cu atît maĭ mult mi se deschidea priveliştea în lăuntrul cazanuluĭ acestuia grozav, plin de bălţĭ de lavă şi de cristale de pucioasă şi care acuma stătea liniştit asemănea uneĭ mărĭ de foc încremenite, din care însă, de atîtea orĭ se rostogolise moartea şi pierzania pînă în inima Neapoluluĭ.

«Călăuza mea se depărtase o clipă de mine şi pe cînd eŭ priveam pe gîndurĭ în cazanul acesta al iaduluĭ, ale căruĭ singure florĭ constaŭ numaĭ din cristale galbene de pucioasă şi roşiĭ de sulfură de antimoniu, mi se părea că, jos de tot, sub ceaţa albăstrie de pucioasă, care umplea fundul crateruluĭ, aud un sunet zîngănitor, ca şi cînd cîte-va pietre maĭ marĭ s'ar fi rostogolit în adîncime.

(Va urma).

BURSA DE BUCURESTI

Cursul de la 19 (31) Octombre

5% Renta r. p.	99 1/2	Acţ. B. Agricole	125
5% Renta am.	94 1/3	Dacia-Romînia	356
5% " (92—93)	95 1/2	Naţionala	368
4% " am.	81 3/4	Patria	105
6% Oblig. rur.	100 3/4	Construcţiĭ	105
Pensiunĭ	272	**SCHIMB**	
5% Obl. c. Buc.	84 1/2	Londra	25.37 1/2.35
5% " (1890)	86	Paris	100.95.85
5% Fonc. rur.	87 3/4	Viena	204 1/. 04
6% " "	99	Berlin	124.45.35
5% " "	82	Belgia	100.10
5% " " Iaşĭ	74	Scont B. a.	6
6% Obl. bazalt	97	Avans. " v.	7
Banca Naţ.	1458	" C. dep.	7 1/

I. Kivicĭ, Gabrovenĭ, leĭ 133; Iţic Maersohn, Colţeĭ 4, leĭ 397; Dor. P. Cucu, Bul. Elisabeta, leĭ 300; Ioan I. Zelètniceanu, Stavropoleos 15, leĭ 6000; C. Popescu, Buzăŭ, leĭ 5951; R. V. Văcărescu, Stavropoleos 15, leĭ 6000,3000; G. Pestmentel, Alexandria, leĭ 3780; Ioan Buzescu, Griviţa 113, leĭ 310; I. Neuman, Mih.-Vodă, l. 119; H. Ausbruch, Bărăţieĭ 18, 111; Bernhard Bereonite, Şepcarĭ, leĭ 200; Ilie Iordănescu, Bărăţieĭ 33, leĭ 2862; Marcu Anastasiade, Buzăŭ, leĭ 3000.

Protestele de la 18 Octombrie

I. Stepcovicĭ, Clopotarĭ, leĭ 170; Căpitan Al. Socecŭ, Romană 20, leĭ 2500; Locot. I. Mihailidi, Virgiliu 55, leĭ 500; Gheorghe D. Nicolescu, Buzăŭ, leĭ 600; Ana Arday, Tăbăcarilor 3, leĭ 3000; E. K. Varveris, Buzăŭ, leĭ 600; Leon Veimberg, Brăila, leĭ 230; Marin Bădulescu, Mih.-Bravu, leĭ 700; C. Rădescu, Com. Securea, leĭ 3000; I. Dimitradi, Romulus 26, leĭ 6000; Ioniţă Georgescu, Pantelimon, leĭ 420; I. Glükman, Olteniţa, leĭ 315; Moise Runceanu, Regală 17, leĭ 500; Nae Dumitrescu, Colentina, leĭ 800; Danil Dorjoli, Mih.-Bravu, leĭ 600; Iosef. Davidsohn, str. Bravilor. l. 100.

FAPTA MITROPOLITULUI

Un intern de la spitalul Brîncovenesc ne trimite următoarea întîmpinare la cele spuse de *Timpul* în chestia desfiinţăreĭ secţieĭ de ginecologie de la acel spital:

D-niĭ de la *Timpul* se supără foc că s'a imputat Mitropolituluĭ suprimarea serviciuluĭ de ginecologie de la spitalul Brîncovenesc. Dar cuĭ s'o imputăm, onorabililor? Domnuluĭ *Anatol*, omul de casă al I. P. S. S. şi director-inspector-intendent-architect al aşezămintelor Brîncoveneştĭ?

Apoĭ nu Mitropolitul, în calitatea luĭ de efor, este îndreptăţit să aprobe saŭ să respingă hotărîrile luate de epitropie? Ce a forţat pe Mitropolit să aprobe depărtarea doctorilor Cantacuzino şi Vasilescu, după un serviciŭ ireproşabil adus nenorociţilor suferinde în timp de 12 anĭ, dacă nu motive de altă *natură* de cît economia de care vorbiţĭ?

Este ştiut de toată lumea că Mitropolitul, de la venirea luĭ în capul acesteĭ administraţiunĭ, a căutat să înlăture cu orĭ-ce chip din spital pe D. dr. Cantacuzino.

Acum cîţĭ-va anĭ s'a ivit asemenea o dificultate budgetară la spital, şi unul din actualiĭ epitropĭ a invitat acasă la dînsul pe toţĭ mediciĭ spitaluluĭ, s'aŭ sfătuit împreună ce este de făcut pentru împlinirea goluluĭ — mediciĭ toţĭ — şi acest spirit de solidaritate le face o deosebită onoare — aŭ renunţat la tratamentul lor pentru atît timp cît epitropia va crede de cuviinţă — şi lucrul s'a aplanat, nicĭ un bolnav n'a fost alungat din spital şi mediciĭ aŭ rămas fie-care la locul lor.

Dar pe acea vreme un alt Mitropolit se găsea în capul aşezămintelor Brîncoveneştĭ — care maĭ bine inspirat de cît actualul efor a ştiut să reconcilieze prin bună înţelegere cu mediciĭ spitaluluĭ — exigenţele budgetare cu trebuinţele crescînde ale omenireĭ suferinde.

Maĭ mult. Mitropolitul Ghenadie, ca să facă plăcere D-luĭ Take Ionescu, a adus pe actualul secretar de la domeniĭ în calitate de director al epitropieĭ, dîndu-ĭ suma de 1000 leĭ lunar şi cu însărcinarea expresă de a da concursul săŭ la diriguirea spitaluluĭ Domniţa Bal-şa.

Şi pentru ca să fim dreptĭ, trebue să mărturisim că D. Dobrescu şi-a îndeplinit însărcinarea în mod cît se poate de constiincios. Pentru acest serviciŭ adus spitaluluĭ, D. Dobrescu a primit în vre-o treĭ anĭ suma de 36,000 leĭ.

Nu maĭ vorbim de protejatul Mitropolituluĭ, D. Anatol, acela *suge* răŭ de tot la budgetul epitropieĭ.

Timpul ne maĭ spune, că serviciul de ginecologie era cel maĭ puţin important, dar cine este chemat să judece dacă un serviciŭ este saŭ nu important? Mitropolitul? Epitropiĭ? De sigur că nu. Noĭ ştim că numaĭ mediciĭ aŭ această competinţă. Consultatu-s'aŭ mediciĭ spitaluluĭ în această privinţă?

Nu. Să bine-voiască a afla *Timpul* că într'un serviciŭ în care s'a practicat *sute* de *operaţiunĭ marĭ*, urmate de succese netăgăduite, în care numărul celor trataţĭ în spital este de multe miĭ şi numărul consultaţiunilor gratuite întrece 21000, nu se poate numi *cel maĭ puţin important*.

Nu este exact că mediciĭ secundarĭ aŭ refuzat de a renunţa la tratamentul lor, nu putea refuza un lucru ce nu le-a fost propus.

Dar încă odată în toată această tristă afacere nu este vorbă de economie, adevărul adevărat este că mitropolitul nu vedea cu ochĭ bunĭ pe Dr. Cantacuzino, ca şef de serviciŭ. Intr'una administraţiunile eforieĭ aŭ fost în contra luĭ. Şi această invidie a mers pînă a lăsa vreme de iarnă atîtea nenorocite bolnave fără azil şi fără căutare.

Intern

EDIŢIA A TREIA

ULTIME INFORMAŢIUNI

SCANDALUL POENARU

Maiorul şi generalul.—Ancheta noastră. — Ce spun bancheriĭ.

Afacerea maioruluĭ V. Poenaru începe a se complica de tot. In loc să rămînă un simplu «fapt divers», cu care marea instituţie a armateĭ ne deprinsese de cît-va timp, ea ameninţă să ia proporţiile unuĭ enorm scandal. D'intîĭ se descoperă că sumele cu carĭ aŭ fost frustraţĭ bancheriĭ, particulariĭ şi salariaţiĭ maioruluĭ sînt mult maĭ marĭ de cît se credea la început.

Pe de altă parte, rolul generaluluĭ Poenaru, ministrul de războiŭ, care fusese arătat d'intîĭ ca o victimă în această afacere, începe a deveni foarte suspect.

O parte din presă, contestă că iscălitura luĭ de pe poliţe ar fi plastografiată şi începe a'l ataca direct.

In acelaşĭ timp presa guvernamentală, caută a deturna atenţia publică, dînd tot soiul de amănunte asupra escrocheriilor maioruluĭ Poenaru.

Faţă cu aceste lucrurĭ, noĭ am evitat de a ne pronunţa, ci am procedat la o mică anchetă.

Informaţiile ce am cules fiind foarte defavorabile generaluluĭ Poenaru, le dăm aşa precum le-am aflat, rezervîndu-ne dreptul de a reveni

Inainte însă de a expune ce am aflat, să resumăm cele spuse de confraţiĭ noştri.

Presa guvernamentală

Această presă caută a dovedi că iscălitura generaluluĭ Poenaru a fost plastografiată.

In acest scop, ea publică scrisorĭ de ale D-sale, prin care declară că n'are nicĭ un gir în piaţă, insistă foarte mult asupra escrocheriilor maioruluĭ Poenaru, şi insinuează că acesta ar fi avut un complice în persoana uneĭ rude a luĭ, funcţionar la Creditul funciar urban.

In acelaşĭ timp, guvernamentaliĭ daŭ o sumă de amănunte asupra sumelor împrumutate de maior asupra imobilelor luĭ, asupra avereĭ luĭ, care s'ar urca la vre-o 600 miĭ leĭ şi asupra datoriilor.

Presa liberală

Presa liberală, pe de altă parte, caută a implica tot maĭ mult pe *generalul Poenaru*.

Un confrate, arată erĭ cum o poliţă iscălită de maiorul Poenaru şi girată de general a fost depusă de posesorul eĭ, bancherul S. Cornea la Banca Naţională, care a avizat pe general pentru plată, fără a primi nicĭ un răspuns. Apoĭ spune că un alt posesor de poliţă de acelaş gen, D. David Solomon, se prezintase chiar *la general acasă*, unde n'a văzut pe general, dar din odaia de alăturĭ i-se aduse poliţa girată cu iscălitura acestuia.

Ancheta noastră

Am căutat să controlăm toate aceste ştirĭ şi să vedem întru cît participarea generaluluĭ Poenaru se poate dovedi.

Din cîte se spusese pînă acum, nu se dovedea că generalul Poenaru ar fi pus o iscălitură faţă de vre-un bancher, ci că în tot-deauna se aduseseră poliţele iscălite gata.

Din cercetările noastre rezultă că şi faptul acesta se poate dovedi.

Iată, în adevăr, ce am aflat de la bancheriĭ pe carĭ i-am vizitat.

La D. Cristu Lefterescu

D. Lefterescu cît şi tovarăşul D-sale, D. Rădulescu ne-a declarat că *deţine poliţĭ iscălite de maiorul Poenaru şi girate de generalul Poenaru în valoare de* **6000 leĭ**.

Lucru important însă este că aceste poliţe derivă din un împrumut făcut în Ianuarie 1893 de maiorul Poenaru, în sumă de 10,000 leĭ. Pentru aceasta, maiorul dăduse două poliţe, *pe care le-a girat generalul*, **iscălindu-le în contuar în faţa** *celor doĭ tovarăşĭ*. De atuncĭ, poliţele aŭ fost preschimbate de maĭ multe orĭ, dar n'a maĭ venit nicĭ o dată generalul în contuar, ci maiorul aducea poliţele tot-d'auna gata semnate de general.

Asemenea D. Lefterescu n'a vizat nicĭ o dată pe general ca poliţele aŭ ajuns la scadenţă.

S'ar putea, decĭ, spune că generalul a putut crede că poliţele aŭ fost plătite la prima scadenţă şi n'a maĭ avut cunoştinţă de preschimbarea lor, făcută prin poliţe pe care iscălitura luĭ fusese plastografiată.

Această aserţiune cade însă faţă cu cele ce ne-a spus al doilea bancher la care ne-am informat:

La D-niĭ Eftimiu

Şi aceştĭ bancherĭ deţin poliţe în sumă de 15,000 leĭ, care aŭ fost preschimbate. Primul împrumut datează din Decembrie 93 şi poliţele *sînt iscălite şi aicĭ de generalul Poenaru în persoană, în contuarul din strada Lipscanĭ.*

De atuncĭ ele aŭ fost preschimbate de maĭ multe orĭ, şi nu se poate zice că generalul nu a maĭ avut cunoştinţă. Aceasta pentru două motive.

Intîiŭ pentru că la fie-care scadenţare generalul era avizat de aceasta şi de la 93 pînă azĭ a primi poate 20 de avize.

Dar se va putea zice că generalul Poenaru nu primea avizele, din cauza uneĭ slugĭ complice cu maiorul. Dar cum de primea atuncĭ avizele pentru poliţele ce-l priveaŭ personal pe D-sa?

Al doilea. Astă-vară cînd a fost să plece generalul Poenaru în străinătate, D-l Eftimiŭ regulînd cu D-sa nişte daraverĭ personale, i-a vorbit şi de girurile D-sale pe poliţele maioruluĭ Poenaru. D-sa le-a răspuns:

— *Foarte bine, numaĭ să vie repede maiorul la mine, căcĭ plec diseară.*

D. Eftimiu a căutat pe maior, i-a comunicat spusele ministruluĭ, iar seara maiorul s'a întors cu poliţele girate.

Altă dată un impiegat s'a dus la minister cu maiorul.

Impiegatul a rămas la uşă, iar după două-treĭ minute maiorul s'a reîntors cu poliţele girate.

Se obiectează însă că maiorul a putut avea poliţele gata în buzunar.

La aceasta se răspunde scurt că poliţele cu care se ducea maiorul la minister **eraŭ scrise de D-niĭ Eftimiu, carĭ maĭ aveaŭ şi precauţiunea de a le aplica şi un sigiliŭ special**; aşa că *înlocuirea era imposibilă.*

Concluzie

Rezervăm pe mîine complectarea acestor date. Din cele spuse însă, credem că sîntem îndrituiţĭ să afirmăm că situaţia D-luĭ general, care declară că n'a dat nicĭ un gir în piaţă, este foarte grea.

Ni se denunţă că soţia maioruluĭ Poenaru s'a prezentat la Tribunalul de Ilfov voind să-şĭ înscrie o dotă de 120.000 de leĭ.

După cît pare însă D-na Poenaru n'a avut nicĭ o zestre iar actul dotal pe care tatăl săŭ încearcă să-l facă ACUMA la Buzăŭ, nu poate avea nicĭ o valoare.

Atragem prin urmare atenţia autorităţilor judiciare asupra celor de maĭ sus.

Devastarea caselor maioruluĭ

Casa pe care maiorul Poenaru o clădea lîngă spitalul militar, a fost devastată erĭ de vre-o două sute de muncitorĭ de toate breslele, furioşĭ pe fuga maioruluĭ, care îĭ lăsase neplătiţĭ.

In cîte-va minute cercevelile aŭ fost scoase, tinicheaua dată jos, cărămizile scoase din locul lor, întreaga casă a fost dărîmată aproape cu desăvîrşire.

Poliţia n'a putut linişti pe lucrătorĭ de cît cu foarte mare greutate.

Afacerea Lahovary

Cu toate desminţirile Timpuluĭ *şi pretinsele* lămurirĭ *ale D-luĭ George Em. Lahovary, directorul ziaruluĭ* L'Indépendance Roumaine, *afacerea Ion Lahovary promite a lua proporţiunĭ foarte marĭ şi, — după cum se prezintă lucrurile, — nu este exclusă nicĭ probabilitatea unuĭ mare scandal diplomatic.*

In adevăr, există probe indiscutabile că D. Ion Lahovary a intervenit în calitate oficială, *pe lîngă unele ziare din Paris, ca să renunţe de a se maĭ ocupa cu cestiunea romînă. Demersurile D-luĭ Ion Lahovary aŭ avut succes numaĭ pe lîngă* Journal des Debats, *care refuză acum a publica orĭ-ce fel de articol saŭ informaţie, venită din Bucureştĭ saŭ din Transilvania, asupra acesteĭ cestiunĭ.*

Ceea-ce agravează poziţia D-luĭ Ion Lahovary, este că D-sa ar fi făcut demersurĭ identice pe lîngă ministerul de externe din Paris, cerînd ministeruluĭ, în mod confidenţial, să intervie pe lîngă ziarele asupra cărora are vre'o influenţă, să nu maĭ agite cestiunea romînă. Despre acest demers, un înalt funcţionar al ministeruluĭ de externe din Paris, ar fi încunoştiinţat chiar prin o scrisoare confidenţială pe un amic al săŭ din Bucureştĭ, fost ministru sub guvernul liberal.

Pe de altă parte se maĭ afirmă prin cercurile interesate, că intervenţia D-luĭ Ion Lahovary ar fi confirmată şi de un ziarist, anume D. De Lanie, fost deputat şi secretar de ambasadă.

Se promite chiar că peste cîte-va zile se vor produce şi documentele privitoare la demersurile D-luĭ Ion Lahovary, documente, carĭ se pretinde, că vor provoca un scandal diplomatic internaţional.

Prin cercurile conservatoare se atribue generaluluĭ Poenaru intenţiunea de a demisiona din cabinet, în urma escrocheriilor maioruluĭ Poenaru.

In privinţa maioruluĭ nu e nicĭ o ştire nouă în acest moment. Se presupune însă, că se află ascuns în ţară, de oare-ce după cercetările făcute, el n'a trecut în streinătate nicĭ prin Predeal, nicĭ prin Vîrciorova saŭ T.-Roşu. S'a zvonit că s'ar fi refugiat la sub-prefectul din plasa Belciugata, judeţul Buzăŭ, dar nicĭ aicĭ el n'a fost găsit.

AGONIA ŢARULUĬ

Paris, 19 Octombre. — *Se află din St.-Petersburg cu data de erĭ, 10 şi un sfert seara, că slăbiciunea pulsuluĭ se măreşte în mod simţitor cu o inflamaţiune a plămînuluĭ stîng.*

ŞTIRI TEATRALE

Teatru Naţional. — Vinerĭ, 21 Octombrie a doua representaţie a opereteĭ *De-aş fi rege*, 3 acte şi un tabloŭ, libretul de Dennery şi Brésil, muzica de Adolphe Adam.

Distribuţia: Mossul, rege în Goa — *Aurel Eliad*; Kadoor, văr al regeluĭ şi ministru — *Gr. Alexiu*; Zéphoris, pescar — *Băjenaru*; Pifear, pescar — *M. Tănăsescu*; Zizel, magistrat — *Catopol*; Nemea, princesă, — *Elena Vlădaia*; Zelida, sora luĭ Zéphoris — *Maria d'Asty*.

Astă-seară **Joi**: *Se zice...* comedie în 4 acte, tradusă.

CARŢI APĂRUTE ÎN EDITURA LIBRARIE CAROL MÜLLER

Praja I. V. Inspector şcolar «Carte de Aritmetică» pentru clasa II-a primară cartonat . . . . L.	75
Praja I. V. «Povăţuitor» la cartea de Aritmetică . . . . »	55
Mihăilescu St. C. «Incercărĭ critice asupra învĕţămîntuluĭ nostru primar», studiŭ didactic şi sociologic ediţia II-a . . . . »	2.—
Lohmeyer M. «Un noŭ mijloc pentru a preda copiilor limba germană», cu o prefaţă de D. dr. Tocilescu, cartonat.	
Hasdeu B. P. «Ion Vodă cel cumplit» ediţia II-a ilustrată. . . . »	3.—
Demetrescu A. Particularităţĭ ale libeĭ franceze; Galicisme, Proverbe, Maxime, Barbarisme. . . . . »	2.—
Cionca I. «Conducătorul copiilor la scriere şi citire» carton. . . . »	1.25
Bacalbaşa A. «Artă pentru artă» ediţia III-a. . . . . »	1.—
Bebel A. «Femeea în trecut, present şi viitor». . . . . »	2.50
Coppée F. «Poveste tristă» Roman tradus de D. Stăncescu . . . . »	1.50
Dobrogeanu Gherea. «Literatură şi ştiinţă» volumul II . . . . . »	5.—
Livescu I. Ioan. «Angerĭ luĭ Rafael», fantasie originală în versurĭ în treĭ acte. . . . . »	2.—
«*Souvenir de Bucarest*» un frumos album lucrat în culorĭ cu peste 20 vederĭ în Bucureştĭ . . . . . . »	2.—

Toate acestea se vor trimite *franco* la domiciliŭ, dacă se va primi costul în mandat saŭ mărcĭ poştale.

Ele se găsesc în depozit şi la «Libraria Modernă», N. Nicolaŭ, Tecucĭ.

A eşit de sub tipar, **Cursul elementar de comptabilitate în partidă dublă** de *Th. Ştefănescu* profesor la şcoala comercială şi *Director la Banca Naţională.*

Funcţionariĭ caselor de comerţ vor găsi în această carte toate elementele necesariĭ, de a putea învăţa cu cea maĭ mare înlesnire comptabilitatea, cu micul sacrificiŭ de **2 Leĭ**.

La Librăria C. Sfetea, Piaţa Sf. Gheorghe Bucureştĭ.